Čína spustila obří továrnu na fotbal

MF DNES 19 Mar 2016

Nic nesmí být ponecháno náhodě. Čína se musí stát supervelmocí i ve fotbale. Tak zní příkaz prezidenta Si Ťin-pchinga, velkého fotbalového fanouška. A co vůdce Si řekne, to se také obvykle stane. Středobodem čínské revoluce na zeleném trávníku se stala obří továrna na budoucí fotbalové hvězdy, zbudovaná v Čching-jüanu na severozápadě provincie Kuang-tung. A protože Číňané nejsou žádní troškaři, má k dispozici přes padesát hřišť, kvalitní španělské trenéry a z tamních téměř 3 000 žáků mají už brzy vyrůst nové světové hvězdy.

Vytvořit z Číny sportovní velmoc, to je už delší dobu součástí „čínského snu“ o návratu země na světové výsluní, jež jí podle tamních stratégů po právu náleží. V řadě sportovních disciplín, zvláště těch olympijských, se to už do značné míry podařilo. Teď je na řadě fotbal. A Čína na to jde „vědecky“: postupnými „logickými“ kroky chce dosáhnout toho, že její tým bude porážet i Brazílii nebo Německo.

Utopie? Ne tak docela. Součástí čínské logiky jsou totiž vedle pro nás nepředstavitelného drilu i obrovské sumy peněz, jež nyní do tamní kopané tečou. A to jak ze státní kasy, tak z těch soukromých (není totiž od věci zavděčit se vůdci).

Mamutí společnost Evergrande Real Estate Group, která mimo jiné vlastní i nejlepší čínský klub Kuang-čou Evergrande, vložila do vybudování své fotbalové školy 185 milionů dolarů (přes 4,5 miliardy Kč).

A zdá se, že všichni žáci jsou správně motivovaní. Jeden z nich, čtrnáctiletý Sin Ťie z provincie Fu-Ťien, už od deseti let putuje bez rodičů po podobných fotbalových školách, které teď v Číně vznikají rychlostí závodního koně.

„Sním o tom, že se dostanu do fotbalové reprezentace a pak do některého ze španělských klubů, nejlépe do FC Barcelony nebo Realu Madrid,“ řekl reportérovi televize CNN, která akademii navštívila.

Sin Ťie možná nemluví do větru. Je jedním z nejlepších čínských hrá- čů ve své věkové kategorii a v akademii získal stipendium.

Všech zdejších 2 600 chlapců a také 200 dívek ze všech koutů Číny, kteří prošli pečlivým výběrem, žije a dýchá výhradně pro fotbal. Tady v akademii se mu mohou věnovat naplno. Mají k dispozici přes padesát hřišť a dvě desítky kvalitních španělských trenérů (výsledek spolupráce s Realem Madrid), jejichž pokyny přítomné tlumočnice briskně překládají do čínštiny.

Přehlušují je pouze občasné výkřiky nadšených rodičů, kteří mají možnost o některých víkendech své ratolesti spatřit.

Všude v areálu, který připomíná spíše malé útulné městečko evropského střihu, jsou cítit velké peníze. A na čínské poměry až neobvyklá velkorysost.

Basketbalové a volejbalové haly, tenisové kurty, bazén, kino, tělocvična, knihovna, několik jídelen. Pro pár desítek muslimských žáků ze Sin-ťiangu tu dokonce fungují speciální kuchaři.

Rodiče rádi zaplatí

Přestože je třeba zaplatit roční školné v přepočtu až 9 200 amerických dolarů (asi 230 000 Kč), což je o dost víc, než činí průměrný roční čínský plat, fotbalová továrna si na nezájem stěžovat nemůže. Rodiče se rádi uskromní – co když se synek prosadí a vydělá jmění? Ti nejtalentovanější pak dostávají stipendia.

„Děti se rychle lepší. S technikou obvykle problém není, velký rozdíl oproti stejně starým Evropanům je v taktickém uvažování,“hodnotí um zdejších žáků trenér Sergio Diaz, který koučování v Evropě vyměnil za čínskou výzvu.

Čínské národní mužstvo momentálně Mezinárodní federace fotbalových asociací řadí ve svém žebříčku na nelichotivé 96. místo. „To je neslučitelné s mezinárodním postavením Číny jako světové velmoci,“říká šéf akademie Liou Ťiang-nan. „Za dvacet třicet let budeme bojovat o nejvyšší světové příčky,“dodává rozhodně.

Byl by snad někdo ochoten se vsadit, že se Liou Ťiang-nan mýlí?

– Ladislav Kryzánek